

Jeg har forstått at man i filmbransjen snakker om ”buzz”. Den-og-den filmen skapte mye *buzz* på Sundance. Det vil altså si at en liten og i utgangspunktet unnselig film viser seg å ha et langt større potensial når den blir presentert for publikum. Men snakkisene er noe annet enn buzz. Det er de filmene man snakker mest om etter visning enten man, som i tilfellet Sven O Høiby liker dem, misliker dem eller i det hele tatt mener at de ikke burde ha vært vist. Det er snakkisene som limer sammen festivalene sosialt. Dette gir dem en funksjon utover det faglige, de skaper debatt og rett ut krangel på festivalkroa om kvedene.

Jeg føler at snakkisfilmene på mange måter er festivalens stebarn. De er ofte ufullkomne, men hvem er ikke det? De skaper splid mer enn enhet, men det er viktig at noen fyller slike funksjoner i demokratiske samfunn.

Derfor vil jeg utfordre kortfilmfestivalen til å gå foran i anerkjennelsen av snakkisfilmens betydning for en vellykket festival, og rett og slett innstifte en snakkispris. I all beskjedenhet har jeg utviklet en liten pilot til denne anledning, hvor jeg nominerer en håndfull filmer, for til slutt å kåre en vinner. Det følger ikke noe annet enn verbal anerkjennelse med prisen, så det er ingen grunn for vinnerene til å komme opp på scenen for å holde takketale, vi vil ikke ha noen Halle Berry-scener her oppe. Men det går jo an å høre med markedsavdelingen i VG til neste år om de er interessert i å sponse en snakkispris.

Og de nominerte er:

My loneliness is killing me av Ole Mads Vevle

Om denne sier juyen – og juryen, det er meg: Ved hjelp av et intenst ubehagelig repeterende lyd og bilde som vedvarer i 17 minutter – som kjennes som halvannen time til sammen – benytter regissør Ole Mads Vevle teknikker som muligens er i strid med torturkonvensjonen om sansedepraverende virkemidler. Effekten uteblir ikke: Salen deler seg i applaus og buing etter visning. Sist juryen opplevde slikt i en kinosal var da David Lynchs *Wild at Heart* vant gullpalmen i Cannes i 1990. *My loneliness is killing me* reiser samtidig opphavsrettslige spørsmål som bidrar til snakkispotensialet. Er Britney Spears forespurt? Hva syntes hun om filmen? Og som for å toppe det hele så stilte regissøren på scenen i kvinneskjørt under presentasjonen. En klar favoritt blant mange.